

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.65/2024/5. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2024. évi szeptember hó 18. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 4.B.22/2024/84. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A vádlott halmazati büntetését a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyásával 7 (hét) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe a 2024. évi június hó 24. napjától a 2024. évi szeptember hó 18. napjáig büntügyi felügyeletben töltött időt beszámítja akként, hogy 1 (egy) napi szabadságvesztésnek 4 (négy) nap büntügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Szekszárdi Törvényszék a 2024. június 24-én kihirdetett 4.B.22/2024/84. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette, valamint a Btk. 184. § (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt – halmazati

büntetésül – 8 év 6 hónap szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint ingatlanhoz között bűnügyi felügyeletben töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. A vádlottal szemben 2.511.000 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el. Ezzel kapcsolatosan a vádlott ingatlanára elrendelt zár alá vétellel biztosított összeget 2.511.000 forintra leszállította. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség Terhelt1 vádlott terhére, súlyosítás érdekében: hosszabb tartamú és a Btk. 36. § (3) bekezdés a) pontja ad) alpontjának megfelelően fegyház fokozatú szabadságvesztés, ehhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint további pénzbüntetés kiszabása, illetve a vagyonekobjás és a zár alá vétellel kapcsolatos rendelkezések pontosítása céljából fellebbezett.
- [3] A védő elsődlegesen a kábítószer-kereskedelem büntettének eltérő, a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény szerinti minősítése, míg másodsorban a kiszabott joghátrány enyhítése érdekében jelentett be jogorvoslatot.
- [4] A vádlott az elsőfokú bíróság fenti ítéletét tudomásul vette.
- [5] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az ügyészségi fellebbezést módosítva tartotta fenn, ennek értelmében a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás hosszabb tartamban történő kiszabására, valamint a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő meghatározására tett indítványt.

[6] **II.**

- [7] A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján a kölcsönösen bejelentett fellebbezéssel megtámadott elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdése értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve – a Be. 590. § (7) bekezdése szerint hivatalból – az egyszerűsített felülbírálat körébe tartozó kérdésekre is.
- [8] Ennek során észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja szerint részben megalapozatlan, mert az csekély mértékben ellentétes az iratok tartalmával. Ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján – az alábbiak szerint helyesbítette:
- [9] A tényállás személyi része tekintetében az ítélet [7] pontjában a Szekszárdi Járásbíróság 31.B.55/2020/43. számú ítélete helyesen 2020. október 27-én emelkedett jogerőre.
- [10] Mellőzi az ítélet [92] pontjából a kábítószer különösen jelentős mennyiségére való utalást.
- [11] Az ekként helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt teljes, illetve részbeni megalapozatlanságot eredményező hibáktól és hiányosságoktól: teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz; az a cselekvőségét részben tagadó vádlott

védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

[12]

III.

- [13] Az elsőfokú bíróság nem vétett az eljárása során olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró és a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ügy érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna; az elsőfokú bíróság ítéletét ezért nem kellett hatályon kívül helyezni.
- [14] A törvényszék a bizonyítási eljárást a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek megtartásával folytatta le. Ennek során beszerezte, megvizsgálta és a logika szabályainak megfelelően igen részletesen és körültekintően értékelte az ügyben felmerülő nagy számú bizonyítékot, különös tekintettel a tanúk vallomására, valamint a leplezett eszközökkel beszerzett kommunikáció tartalmából nyert adatokra is. Ítéletének indokolásában meggyőzően adott számot a ténymegállapításairól, illetve ezzel kapcsolatban a vádlotti védekezés egy részének elvetéséről is. Következésképpen az indokolási kötelezettségét magas színvonalon teljesítette.
- [15] A bizonyítékokat értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, így azt megismételni nem kívánja, mindössze a bejelentett védői jogorvoslati kérelem tartalmára tekintettel az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.
- [16] A cselekmény eltérő jogi minősítését célzó védői jogorvoslati kérelem nem csupán a cselekmény minősítését, hanem – az annak alapjául szolgáló – tényállás megalapozottságát is sérelmezi; a védő ugyanis a tényállás módosítása útján kívánta rögzíteni azt, hogy a vádlott által értékesített kábítószer mennyisége a Btk. 461. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti jelentős mennyiséget nem érte el. Ez tehát nem csupán minősítési, hanem tényállás megállapítása körébe tartozó kérdés is.
- [17] A védő a Be. 584. § (6) bekezdésében írt kötelezettsége ellenére a jogorvoslati kérelmét írásban nem indokolta meg. A másodfokú bíróság ezért csupán az elsőfokú eljárásban elhangzott védői perbeszéd tartalmából indulhatott ki, mely szerint a vásárlóként fellépő tanúk vallomása – így különösen tanú18 tanú nyilatkozata – nem minden esetben tükrözte a valóságot, így erre figyelemmel nem lehet kétséget kizáróan megállapítást tenni arra, hogy a vádlott által értékesített kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát elérte. Erre tekintettel kérte a vádlott terhére rótt bűncselekmény Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulataiban meghatározott kábítószer-kereskedelem büntetékénti minősítését, szemben az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt súlyosabban minősülő alakzat megállapításával.
- [18] A másodfokú bíróság azonban ezzel a védői hivatkozással nem értett egyet.
- [19] Osztotta az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakat abban a tekintetben, mely szerint az ügyészség, valamint a vádlott és a védő által együttesen elfogadott tények a Be. 163. § (4) bekezdés c) pontja szerint nem szorultak bizonyításra. Ekként annak ténye, hogy a vádlott a vádiratban felsorolt személyeknek kábítószer-tartalmú, illetve új pszichoaktív vegyületeket tartalmazó anyagot értékesített, minden vitán felül áll.
- [20] Helyesen járt el ezért az elsőfokú bíróság, amikor a tényállás I-XIV. pontjaiban feltüntetett kábítószer mennyiségek megállapításánál különös figyelmet fordított a beszerzett egyéb bizonyítékok vizsgálatára.

- [21] Helytállóan mutatott rá arra, hogy a tanúk vallomása különös jelentőséggel bír, hiszen a kábítószer értékesítések kapcsán – tanú11 tanú vásárlása kivételével, amikor tanú10 tanúval közösen jelentek meg a vádlottnál – csupán két személy: a vádlott, illetve a vevőként fellépő tanú vallomása áll rendelkezésre.
- [22] E körben pedig helyesen foglalt állást akkor, amikor a vádlott védekezésével szemben a fogyasztók tanúvallomását fogadta el, hiszen az e bizonyítékokon felül beszerezett objektív adatok – így különösen a leplezett eszközökkel beszerezett kommunikáció tartalma – szintén a tanúk által említett alkalmak és kábítószer-csomagok (pakkok) számának valóságát támasztotta alá. Ekként megalapozottan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a vádlott védekezésével szemben a tanúk vallomására lehet tényállást alapozni.
- [23] E körben pedig helyesen járt el, amikor a tanúk vallomása alapján megállapított kábítószer mennyiséget a mindenkorl bírói gyakorlat szerint (*BH 2005.246.*) becslés útján, a Nemzeti Szakértő és Kutató Intézet által közzétett listában szereplő adatok alapján állapította meg, szakértő bevonása nélkül. Az igazságügyi orvosszakértő bevonására kizárólag azért volt szükség, hogy a Btk. 461. § (4) bekezdésében meghatározott, a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának meghatározásával kapcsolatban a bíróság segítségére legyen.
- [24] Mindezek alapján tehát nem volt kifogásolható az az eljárás, mellyel az értékesített kábítószer mennyiségét az elsőfokú bíróság felderítette és azt a tényállásban rögzítette.
- [25] A tényállás megalapozottsága azonban mégis annyiban szenvedett csorbát, hogy annak személyi részében a Szekszárdi Járásbíróság egyik ítélete jogerőre emelkedésének időpontja elírás folytán tévesen került feltüntetésre, amelyet a másodfokú bíróság a Be. 453. § (1) és (6) bekezdése szerint kijavított.
- [26] Emellett pedig észlelte azt is, hogy az ítélet [92] pontjában annak ellenére került feltüntetésre a kábítószer különösen jelentős mennyiségére történő utalás, hogy az sem a vádiratban írt, sem pedig az ítéletben meghatározott bűncselekmény minősítésére nincs kihatással. Ezért a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdése szerint minősülő cselekmény esetében – miután a különösen jelentős mennyiség nem minősítő körülmény – a kábítószer különösen jelentős mennyiségének rögzítése szükségtelen, így azt a másodfokú bíróság mellőzte a tényállásból.
- [27] E helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[28] **IV.**

- [29] A fenti tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [30] A védői állásponttal szemben a bűncselekmények jogi minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.
- [31] Miután a tényállás helyesbítésére a kábítószer mennyisége tekintetében nem került sor, a jelentős mennyiség alsó határát közel 1,6-szeresen meghaladó mennyiségű kábítószer esetében a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatóban meghatározott és a (3) bekezdés szerinti bűncselekmény jogi minősítésére is törvényesen került sor.

- [32] Megjegyzendő, hogy a forgalmazói típusú magatartások közül a *kereskedést* nem vitatta a védelem az eljárás során annak ellenére sem, hogy a vádlott a kábítószer fogyasztását is elismerte és azt az objektív adatok is alátámasztották.
- [33] Ezen túlmenően pedig helyesen került sor az elsőfokú bíróság részéről az új pszichoaktív anyagok minősítésére, és ezzel kapcsolatban a vádlott által elkövetett bűncselekmény jogi értékelésére is.
- [34] Mindezek alapján a védő a bűncselekmény eltérő jogi minősítését célzó jogorvoslati kérelme nem volt megalapozott.

- [35] V.
- [36] Osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék Btk. időbeli hatályának kérdésében történt állásfoglalását a kábítószer fogalma kapcsán; az azzal kapcsolatos rendelkezésben bekövetkezett változás ellenére ugyanis mind az elkövetés, mind pedig az elbírálás idején a kábítószeres mennyiségének és minőségének meghatározásában, valamint az ebből fakadó egyéb büntetőjogi jogkövetkezményekben nem volt különbség. Így törvényesen került sor az elsőfokú bíróság részéről a Btk. 2. § (1) bekezdése értelmében *az elkövetéskor* hatályban volt törvény alkalmazására.
- [37] Az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményeire a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdései szerint irányadó halmazati büntetési tételt és annak a Btk. 80. § (2) és (3) bekezdése szerinti középértékét helyesen állapította meg.
- [38] A joghátrány megállapítása szempontjából irányadó bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság teljeskörűen feltárta, ám azokat nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.
- [39] A vádlott esetében a súlyosító körülmények között kiemelendő, hogy visszaesőnek nem minősülő speciális bűnismétlő, hiszen az új pszichoaktív szerrel visszaélés miatt egy alkalommal már megállapították a büntetőjogi felelősségét. A személyében rejlő társadalomra veszélyesség ezért fokozottabb.
- [40] Ezzel szemben helyesen fogadta el enyhítő körülményként az elsőfokú bíróság, hogy a tényállás egyes részeire tett beismerő vallomás feltáró jellegű volt, mely alapvetően a tényállás megállapítása szempontjából bír különös jelentőséggel. Helytállóan került sor annak rögzítésére is, hogy a cukorbetegsége kapcsán a vádlott egészségi állapota megromlott.
- [41] Ugyanakkor nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság a joghátrány meghatározásakor, hogy a vádlott a bűncselekményt a kábítószer jelentős mennyisége alsó határának csupán 1,6-szeresét elérő kábítószer mennyiségre követte el. Ez pedig – a tetтарыыos büntetéskiszabás követelményére is tekintettel – a cselekményre irányadó büntetési tétel alsó határához közeli joghátrány megállapítását indokolja annak ellenére is, hogy a vádlott büntetőjogi felelősségét ezt megelőzően már több esetben megállapították.
- [42] E helyütt kell kitérni arra is, hogy a megelőző büntetései kivétel nélkül igen csekély súlyú deliktumok voltak, melynek során pénzbüntetéssel, elzárással, illetve rövid tartamú, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztéssel sújtották.
- [43] Mindezekre, valamint az enyhítő körülmények túlnyomó súlyára figyelemmel a másodfokú bíróság a szabadságvesztés mértékét eltúlzottnak találta, ezért azt 7 évre enyhítette. E szankció szükséges, de egyben elégséges is a büntetés Btk. 79. §-ában meghatározott céljainak eléréséhez.

- [44] Az ügyész sérelmezte azt is, hogy a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontjában foglaltak ellenére az elsőfokú bíróság nem fegyházban, hanem eggyel enyhébb fokozatban, börtönben rendelte a szabadságvesztést végrehajtani. Erre figyelemmel kérte a végrehajtási fokozat fegyházban történő megállapítását. Ezzel azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet.
- [45] Osztotta az ítéltábla a törvényszék álláspontját abban, hogy az első alkalommal hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott életkorát és egészségi állapotát is figyelembe véve nem eltúlzott kedvezmény az eggyel enyhébb fokozat alkalmazása, ezért ebben a tekintetben az ügyészség fellebbezését nem találta megalapozottnak.
- [46] Következésképpen az ügyészségnek a büntetés súlyosítását célzó jogorvoslati kérelme nem volt megalapozott, míg ezzel szemben a védő büntetés enyhítésére irányuló fellebbezése megalapozott volt.
- [47] Az elsőfokú bíróság egyéb – az előzetes fogvatartás és az ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyelet tartamának beszámításával, a zár alá vétellel biztosított összeg mérséklésével, a vagyoneklobzással, valamint a bűnjelekkel és a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos – rendelkezései törvényesnek bizonyultak.
- [48] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [49] Rendelkezett az ítéltábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései, valamint a (3) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról.

P é c s, 2024. szeptember 18.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 4.B.22/2024/84. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.65/2024/5. számú ítélete folytán a 2024. évi szeptember hó 18. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke